

Aftale om tilvalg af retsakter på området for retlige og indre anliggender

Med aftalen om Danmark i Europol besluttede regeringen (Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre), Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti, at der skal afholdes en folkeafstemning om at omdanne retsforbeholdet til en tilvalgsordning. Danmark bør fortsat være med i det europæiske politisamarbejde. Det er vigtigt for alle danskeres sikkerhed og tryghed.

Samtidig iværksatte aftalepartierne det analysearbejde, der danner grundlag for den politiske beslutning om, hvilke andre dele af EU-lovgivningen på området, det vil være i dansk interesse at deltage i. På den måde vil danskerne få et klart grundlag for at tage stilling i folkeafstemningen. Det har været aftalepartiernes pejlemærke at tilvælge den lovgivning, som enten giver konkrete fordele for borgere og virksomheder, eller hvor det vurderes at være gavnligt for Danmark at bidrage aktivt til udviklingen fremadrettet. Ambitionen er at gøre det sværere at være kriminel, tryggere at være borger og lettere at være virksomhed i Danmark.

Det arbejde er nu afsluttet. Aftalepartierne har på baggrund af analysen besluttet at arbejde for tilvalg af konkret lovgivning, der – ligesom Europol – bidrager til danskernes tryghed. Først og fremmest i forhold til bekæmpelse af alvorlig kriminalitet på tværs af grænserne.

De kriminelle skal vide, at Danmark ikke er et fristed for organiserede bander, terror, menneskehandel og børnepornografi. Omrejsende indbrudstyre skal bekæmpes effektivt. Politiet og anklagemyndigheden skal have bedre muligheder for at efterforske og sikre beviser. Og et polititilhold – f.eks. over for en voldelig eks-kæreste – skal give beskyttelse ikke kun i Danmark, men også i de andre EU-lande.

Også familiernes tryghed skal styrkes. I dag bliver flere og flere danske borgere gift og får børn på tværs af Europas grænser. Vi vil deltage i EU-samarbejdet mod

børnebortførelser. Vi vil gennem EU-samarbejdet om forældreansvar sikre, at danske afgørelser om forældremyndighed og samvær også gælder i de andre EU-lande. Og vi vil gøre det mere trygt for danskere, der arver f.eks. et hus eller værdipapirer i en anden medlemsstat. Det skal også være lettere for borgerne og virksomhederne, når de handler på tværs af grænserne. Når en kunde eller leverandør går konkurs i et andet EU-land, når regningerne ikke bliver betalt, eller når krav skal inddrives. I alle de tilfælde skal danske borgere have mindst lige så gode vilkår som alle andre i Europa, og danske virksomheder skal sikres fair og lige konkurrencevilkår i Europa.

Med dette som udgangspunkt er der også dele af samarbejdet, som aftalepartierne ikke mener, Danmark har en interesse i at deltage i.

Aftalepartierne har gennem hele forløbet været enige om, at Danmark ikke skal være en del af den lovgivning på asyl- og indvandringsområdet, som vi i dag står uden for. Sådan vil det også være i fremtiden.

Der er også anden lovgivning indenfor retssamarbejdet, som aftalepartierne ikke ønsker at tilvælge. Det vedrører de områder, hvor de konkrete fordele for danske borgere og virksomheder ikke er stor, og hvor det giver bedre mening selv at regulere. Eller områder, hvor et tilvalg vil være i strid med danske retsprincipper.

Tilvalgsordningen betyder, at Danmark selv kan vælge, hvilke retsakter på området for retlige og indre anliggender, som vi ønsker at deltage i. Det er fordelene ved en tilvalgsordning.

På denne baggrund er aftalepartierne enige om, at nedenstående 22 retsakter bør tilvælges, og at nedenstående 10 retsakter ikke bør tilvælges.

Som fastslået i aftalen om Danmark i Europol er aftalepartierne enige om, at der ikke i den kommende valgperiode kan ske tilvalg af eksisterende forbeholdsbelagte retsakter, som vi ikke forud for folkeafstemningen har tilkendegivet at ville søge tilvalgt. Såfremt aftalepartierne senere måtte ønske at tilvælge sådanne retsakter, kan

det kun ske ved enighed blandt aftalepartierne eller ved, at det annonceres forud for et folketingsvalg.

For så vidt angår fremtidige retsakter vil aftalepartierne inden for rammerne af aftalen om Danmark i Europol tage stilling fra sag til sag. Aftalepartierne er dog allerede nu enige om, at Danmark bør forblive del af det stærke samarbejde mellem de europæiske anklagemyndigheder i Eurojust. Tilsvarende er aftalepartierne indstillet på, at Danmark kan deltage i det kommende europæiske system for registrering af flypassagerer (PNR), som kan være med til at afdække mulige terroristers rejsemønstre. Aftalepartierne er derimod afvisende over for dansk deltagelse i reglerne om en europæisk anklagemyndighed.

Eksisterende, forbeholdsbelagte retsakter, som aftalepartierne ønsker at tilvælge:

Direktivet om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager

Direktivet etablerer et samlet system til indsamling og fremskaffelse af bevismateriale i straffesager på tværs af grænserne. Det vil styrke det strafferetlige samarbejde mellem medlemsstaterne og bidrage til en bedre bekæmpelse af grænseoverskridende kriminalitet. Et tilvalg vil indebære en klar fordel for Danmark, der kommer til at operere med det samme system for gensidig anerkendelse af retshjælp i straffesager som de øvrige medlemsstater.

Direktivet om den europæiske beskyttelsesordre og forordningen om den civile beskyttelsesordre

Retsakterne giver mulighed for, at en afgørelse om en beskyttelsesforanstaltning (eksempelvis et polititilhold), der er truffet i én medlemsstat, anerkendes af en anden medlemsstat, hvis den beskyttede person befinder sig dér. Direktivet og forordningen supplerer hinanden og skaber et samlet system, der omfatter alle afgørelser om beskyttelsesforanstaltninger, uanset hvilken national procedure, der er anvendt. Et

tilvalg vil indebære en klar fordel for danske borgere, der får en mulighed for at tage deres beskyttelse med til udlandet.

Menneskehandelsdirektivet

Direktivet har til formål at forbedre forebyggelsen og bekæmpelsen af menneskehandel og beskytte ofre for menneskehandel. Direktivet indeholder minimumsregler for, hvilke handlinger vedrørende menneskehandel der skal være strafbare og straffene herfor. Direktivet tager sigte på at bekæmpe en særlig form for alvorlig kriminalitet, der efter sin karakter kan være grænseoverskridende. Det er i dansk interesse at være en del af den indsats.

Direktivet om seksuelt misbrug af børn

Direktivet har til formål at sikre, at medlemsstaternes lovgivning om seksuelt misbrug af børn tilnærmes yderligere i forhold til den eksisterende rammeafgørelse på området. Direktivet indeholder minimumsregler for, hvilke handlinger der skal være strafbare og straffene herfor. Direktivet tager sigte på at bekæmpe en særlig form for alvorlig kriminalitet, der efter sin karakter kan være grænseoverskridende. Det er i dansk interesse at være en del af den indsats.

Cybercrimedirektivet

Direktivet har til formål at sikre, at medlemsstaternes lovgivning tilnærmes yderligere i forhold til den eksisterende rammeafgørelse på området. Direktivet indeholder minimumsregler for, hvilke handlinger vedrørende cybercrime der skal være strafbare og straffene herfor. Direktivet tager sigte på at bekæmpe en særlig form for alvorlig kriminalitet, der efter sin karakter kan være grænseoverskridende. Det er i dansk interesse at være en del af den indsats.

Direktivet om markedsmisbrug

Direktivet har til formål at styrke integriteten af de finansielle markeder i EU samt forbedre investorbeskyttelsen og tilliden til markederne. Direktivet indeholder minimumsregler for, hvilke handlinger vedrørende markedsmisbrug, der skal være

strafbare og straffene herfor. Direktivet skal ses i sammenhæng med markedsmisbrugsforordningen, der bl.a. fastsætter administrative sanktioner for mindre grove tilfælde af markedsmisbrug. Markedsmisbrugsforordningen er ikke omfattet af retsforbeholdet og finder anvendelse i Danmark fra 3. juli 2016. Det er i dansk interesse at deltage i den samlede EU-indsats mod markedsmisbrug.

Direktivet om falskmøntneri

Direktivet har til formål at beskytte euroen og andre valutaer mod falskmøntneri med henblik på at sikre borgere og virksomheders tillid til ægtheden af mønter og sedler, der er i omløb i EU. Direktivet indeholder minimumsregler om, hvilke handlinger vedrørende falskmøntneri der skal være strafbare og straffene herfor. Direktivet tager sigte på at bekæmpe en særlig form for alvorlig kriminalitet, der efter sin karakter kan være grænseoverskridende. Det er i dansk interesse at være en del af den indsats.

Konkursforordningen

Forordningen har til formål at sikre effektiv afvikling af grænseoverskridende insolvensbehandlinger. Den finder anvendelse på kollektive insolvensbehandlinger, f.eks. konkurs og gældssanering, og indeholder bl.a. regler om kompetence, lovvalg og gensidig anerkendelse samt om etablering og sammenkobling af insolvensregistre. Danmark har tidligere anmodet om parallelaftale vedrørende retsakten. Ønsket blev afvist af Kommissionen. Et tilvalg vil være en fordel for danske borgere og virksomheder. Bl.a. vil danske kuratorer få lettere adgang til at inddrage aktiver, der befinder sig i andre medlemsstater. Desuden bliver det nemmere for danske kreditorer at blive bekendt med insolvensbehandlinger i andre medlemsstater. Det øger mulighederne for at anmelde krav rettidigt og for, at det samlede udbytte for danske kreditorer bliver større.

Bevisoptagelsesforordningen

Forordningen har til formål at gøre det nemmere og hurtigere for domstolene at gennemføre bevisoptagelser i andre medlemsstater til brug for retssager på det civil- og handelsretlige område. Et tilvalg vil indebære, at anmodninger om bevisoptagelse

fra andre medlemsstater skal behandles efter reglerne i forordningen frem for efter de gældende konventioner, navnlig Haagerkonventionen om bevisoptagelse. Et tilvalg må forventes at indebære fordele, bl.a. ved at fremskynde udførelsen af anmodninger om bevisoptagelse.

Betalingspåkravsforordningen

Forordningen har til formål at forenkle og fremskynde grænseoverskridende sager om ubestridte pengekrav og nedbringe sagsomkostningerne. Den europæiske betalingspåkravsprocedure er en valgfri procedure, der eksisterer parallelt med nationale procedurer om forenklet inkassobehandling. Forordningen indeholder også særlige regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser truffet under forordningens procedure. Et tilvalg af forordningen vil indebære fordele for borgere og virksomheder i Danmark. De vil kunne anlægge en sag efter den forenkledede europæiske betalingspåkravsprocedure, uanset om der i den anden medlemsstats nationale lovgivning findes en betalingspåkravsprocedure. Det vil kunne være omkostningsbesparende.

Småkravsforordningen

Forordningen har til formål gennem indførelsen af en europæisk småkravsprocedure at forenkle og fremskynde behandlingen af grænseoverskridende tvister om mindre krav med en værdi på højst 2.000 EUR på det civil- og handelsretlige område og nedbringe omkostningerne. Proceduren står til rådighed parallelt med nationale procedurer som et valgfrit alternativ for parterne. Forordningen indeholder også særlige regler om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser truffet under forordningens procedure. Et tilvalg af forordningen vil indebære fordele for borgere og virksomheder i Danmark. De vil kunne anlægge en sag efter den forenkledede europæiske småkravsprocedure, uanset om der i den anden medlemsstats nationale lovgivning findes en småsagsproces. Det vil være omkostningsbesparende.

Forordningen om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav

Forordningen har navnlig til formål at tilvejebringe en mere effektiv ordning for anerkendelse og fuldbyrdelse af ubestridte krav. Anvendelsesområdet for forordningen er i det væsentligste det samme som den omarbejdede Bruxelles I-forordning (som Danmark deltager i gennem en parallelaftale). Forordningen indeholder dog færre muligheder for at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse. Et tilvalg vil give danske borgere og virksomheder de samme muligheder for at anvende forordningen til at inddrive ubestridte krav, som borgere og virksomheder i andre medlemsstater har.

Mæglingsdirektivet

Direktivet har til formål at lette konfliktløsning gennem mægling i grænseoverskridende sager. Det indeholder minimumsstandarder for de enkelte medlemsstaters regulering af mægling, og det pålægger medlemsstaterne at fremme mægling på forskellig vis, herunder f.eks. at formidle oplysninger om mægling til borgerne. Direktivet indeholder også en række processuelle garantier. Et tilvalg vil f.eks. sikre større fortrolighed om såvel retsmægling som udenretlig mægling i grænseoverskridende tvister, idet mægleren som udgangspunkt ikke er tvunget til at afgive vidneforklaring i en eventuel senere retssag.

Rom I-forordningen om lovvalg inden for kontrakt

Forordningen har til formål at harmonisere medlemsstaternes regler om lovvalg i sager vedrørende kontraktlige forpligtelser og dermed sikre, at lovvalget bliver det samme, uanset i hvilken medlemsstat sagen anlægges. Rom I-forordningen indeholder mere præcise kriterier for, hvilket lands lovgivning der skal anvendes til at afgøre en tvist vedrørende forpligtelser i kontrakt i mangel af aftalt lovvalg, end de nuværende regler i dansk ret. Et tilvalg af forordningen vil sikre en mere klar og forudsigelig retstilstand for danske borgere og virksomheder, der handler på tværs af grænserne.

Rom II-forordningen om lovvalg uden for kontrakt

Forordningen har til formål at harmonisere medlemsstaternes regler om lovvalg i sager uden for kontrakt og dermed sikre, at lovvalget bliver det samme, uanset i hvilken medlemsstat en sag (typisk en erstatningssag) anlægges. Dermed letter reglerne den fri bevægelighed for virksomheder og borgere, der har aktiviteter i flere medlemsstater. Et tilvalg vil bl.a. betyde en væsentlig mere klar og forudsigelig retstilstand for danske borgere og virksomheder, der handler på tværs af grænserne, idet området på nuværende tidspunkt ikke er lovreguleret i dansk ret.

Forordningen om bilaterale aftaler om lovvalgsregler

Forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at indgå bilaterale aftaler med tredjelande på sagsområder, der er omfattet af Rom I-forordningen og Rom II-forordningen, selv om indgåelse af sådanne aftaler er omfattet af EU's eksterne enekompetence for medlemsstater, som er bundet af Rom I-forordningen og Rom II-forordningen. Forordningen indeholder en procedure, som giver EU mulighed for at vurdere, om man har interesse i at indgå den pågældende aftale. Hvis EU ikke har interesse i at indgå aftalen, har Kommissionen mulighed for at bemyndige medlemsstaten til at indgå den bilaterale aftale om lovvalg med et tredjeland. Et tilvalg vil give den fordel, at Danmark har mulighed for at benytte den særlige procedure, hvis det skulle blive aktuelt.

Arveretsforordningen

Forordningen har til formål at forenkle behandlingen af arvesager med et grænseoverskridende element. Den indfører fælles regler om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og offentligt bekræftede dokumenter på arveområdet samt om indførelse af et europæisk arvebevis. Et tilvalg af forordningen vil bl.a. medføre, at en dansk arving i en arvesag, der efter forordningen skal behandles i Danmark, ikke vil blive stillet over for krav fra andre medlemsstater om, at arvesagen helt eller delvist skal behandles dér. Et tilvalg af forordningen vil desuden give den fordel, at danske arvinger kan vælge at få udstedt et europæisk

arvebevis ved en skifteret. Arvebeviset viser arvingens status og rettigheder i arvesagen. Det kan anvendes direkte over for f.eks. banker i andre medlemsstater, som skal udbetale eller udlevere aktiver til arvingen. Et tilvalg vil ikke kræve substantielle ændringer af dansk arvelovgivning.

Bruxelles IIa-forordningen

Forordningen har til formål at forenkle og effektivisere behandlingen af grænseoverskridende tvister i sager om forældreansvar (forældremyndighed, samvær og børnebortførelse) samt om separation og skilsmisse. Forordningen indeholder fælles regler om kompetence samt anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og offentligt bekræftede dokumenter. I relation til forældreansvar indeholder forordningen også regler om administrativt samarbejde. Danmark har tidligere anmodet om en parallelaftale vedrørende retsakten. Ønsket blev afvist af Kommissionen. Forordningens regler svarer i vidt omfang til gældende dansk ret. Et tilvalg vil dog i et vist omfang kunne lette tilbagegivelse af børn, der er bortført fra Danmark til en anden medlemsstat, og lette fuldbyrdelse af danske samværsafgørelser i andre medlemsstater.

Underholdspligtsforordningen

Forordningen har til formål at forenkle og effektivisere behandlingen af grænseoverskridende sager om underholdspligt. Det drejer sig bl.a. om børne- og ægtefællebidrag. Forordningen indeholder fælles regler om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og offentligt bekræftede dokumenter, fri proces og administrativt samarbejde. Danmark har gennem sin parallelaftale om Bruxelles I-forordningen tilsluttet sig underholdspligtforordningens regler om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og offentligt bekræftede dokumenter samt fri proces. Et tilvalg af forordningen vil derfor alene omfatte det administrative samarbejde. Et tilvalg af forordningen vil bl.a. give den fordel, at danske bidragskrav lettere vil kunne inddrives i andre medlemsstater, og at mulighederne for at få fri proces til inddrivelsessager forbedres.

Forordningen om bilaterale familieretlige aftaler

Forordningen giver medlemsstaterne mulighed for at indgå bilaterale aftaler med tredjelande på sagsområder, der er omfattet af Bruxelles IIa-forordningen og underholdspligtforordningen, selv om indgåelse af den type aftaler er omfattet af EU's eksterne enekompetence for medlemsstater, som er bundet af disse to forordninger. Forordningen indeholder en procedure, som giver Kommissionen mulighed for at bemyndige en medlemsstat til at indgå en bilateral aftale med et tredjeland inden for anvendelsesområderne for de to forordninger. Tilvalg af forordningen er en betingelse for, at Danmark kan deltage i eventuelle ændringer af Den Nordiske Ægteskabskonvention (skilsmisse og forældreansvar) og Den Nordiske Inddrivelseskonvention (underholdspligt), hvis Danmark tilvælger Bruxelles IIa-forordningen og underholdspligtforordningen.

Kontosikringsforordningen

Forordningen har til formål at lette grænseoverskridende gældsinddrivelse på det civil- og handelsretlige område ved indførelse af en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender. Den indfører en selvstændig europæisk procedure, som vil sætte en kreditor i stand til at opnå en europæisk kendelse til sikring af bankindeståender, hvis der er reel risiko for, at den efterfølgende fuldbyrdelse af kreditors krav mod debitor uden en sådan foranstaltning vil blive umulig eller væsentligt vanskeligere.

Kendelsen forhindrer, at en debitor flytter eller hæver indeståender på en bankkonto i en medlemsstat. Et tilvalg vil bidrage til at sikre, at danske borgere og virksomheder i forhold til grænseoverskridende tvister har mindst lige så gode vilkår som alle andre i Europa.

Eksisterende, forbeholdsbelagte retsakter, som aftalepartierne ikke ønsker at tilvælge:

Rom III-forordningen

Forordningen harmoniserer medlemsstaternes regler om lovvalg i sager vedrørende skilsmisse og separation. Et tilvalg af forordningen kan føre til, at en skilsmissesag, der behandles i Danmark, skal afgøres efter udenlandsk ret. Dermed risikerer en ægtefælle bosat i Danmark at have betydelig vanskeligere ved at blive skilt, end hvis sagen var blevet afgjort efter dansk ret. Det bemærkes, at forordningen er vedtaget efter reglerne om forstærket samarbejde og derfor ikke gælder for alle medlemsstater.

Offerdirektivet

Direktivet har til formål at sætte rammer for myndigheders behandling af ofre for kriminalitet og sikre, at ofret får passende information, støtte og beskyttelse og kan deltage i straffesagen. Direktivet indeholder bl.a. minimumsregler om information og støtte til ofre, om ofres rettigheder i forbindelse med anmeldelse, om ofres ret til at få information om sagen og om ofres ret til at deltage i straffesager, herunder om ret til at blive hørt under straffesagen og fremlægge beviser. Et tilvalg vurderes at formalisere procedurer, som i dag fungerer i praksis i Danmark. Direktivet går på visse punkter videre, end gældende dansk lovgivning hidtil har gjort af retssikkerhedsmæssige grunde. Partierne er enige om at drøfte, om der er dele af offerdirektivet, som skal gennemføres i dansk lov.

Retshjælpsdirektivet

Direktivet fastsætter fælles minimumsstandarder for ydelse af retshjælp til fysiske personer i grænseoverskridende tvister på det civilretlige område. Direktivet indeholder desuden bestemmelser om myndighedernes behandling af retshjælpsansøgninger og om formidling af ansøgninger om retshjælp mellem myndigheder i forskellige medlemsstater. Det har ikke inden for tidsfristerne været muligt at få afklaret en række spørgsmål i forhold til konsekvenserne af tilvalg.

Direktivet om ret til tolke- og oversætterbistand i straffesager

Direktivet indeholder minimumsregler om retten til vederlagsfri tolke- og oversætterbistand i straffesager og i sager vedrørende fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre samt bestemmelser om tolkningens kvalitet. Dansk ret vurderes i vidt omfang allerede at være i overensstemmelse med direktivet. Et tilvalg vil derfor ikke indebære væsentlige fordele for danske borgere eller virksomheder.

Direktivet om ret til information i straffesager

Direktivet indeholder minimumsregler om bl.a. ret til generel mundtlig information om rettigheder inden for strafferetsplejen, ret til skriftlig information om rettigheder i forbindelse med anholdelse og ret til information om adgang til aktindsigt. Dansk ret vurderes i vidt omfang allerede at være i overensstemmelse med direktivet. Et tilvalg vil derfor ikke indebære væsentlige fordele for danske borgere eller virksomheder.

Direktivet om ret til advokatbistand

Direktivet indeholder minimumsregler om, hvornår mistænkte og tiltalte i straffesager har ret til en advokat, og hvad retten til advokatbistand indebærer. Dansk ret vurderes i vidt omfang at være i overensstemmelse med direktivet. Et tilvalg vil derfor ikke indebære væsentlige fordele for danske borgere eller virksomheder.

Konfiskationsdirektivet

Direktivet indeholder minimumsregler om indefrysning og konfiskation af redskaber og udbytte fra visse former for grovere kriminalitet. Et tilvalg ville i visse henseender bryde med grundlæggende retssikkerhedsmæssige garantier i dansk ret.

Forordningen om oprettelse af et instrument for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring som en del af Fonden for Intern Sikkerhed

Instrumentet stiller midler til rådighed for medlemsstaterne med henblik på gennemførelse af nationale flerårige programmer inden for politisamarbejde, kriminalitetsforebyggelse og retligt samarbejde i straffesager. Et tilvalg vil medføre væsentlige merudgifter for Danmark.

Forordningen om oprettelse af et program for retlige anliggender for perioden 2014 til 2020

Programmet støtter f.eks. uddannelse af dommere og anklagere, retligt samarbejde om forebyggelse og bekæmpelse af narkotikakriminalitet og beskyttelse af ofre for kriminalitet. Programmet kan også støtte initiativer, som skal sikre en effektiv anvendelse af EU-regler i medlemsstaterne eller udbrede viden om medlemsstaternes civil- og strafferet. Et tilvalg vil medføre væsentlige merudgifter for Danmark.

Forordningen om almindelige bestemmelser om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden og om instrumentet for finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring

Forordningen indeholder bl.a. regler om støtteberettigelse, kontrol, finansiel styring, regnskab og evaluering i forbindelse med forvaltningen af fondene på området for retlige og indre anliggender. Tilvalg er ikke relevant, hvis Danmark ikke tilvælger forordningen om finansiel støtte til politisamarbejde, forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet samt krisestyring.